Кульбаба (твір-опис)

Кульбаба — звичайна жовта квітка, що навесні росте всюди, де є хоч клаптик землі і світить сонечко. Зовсім маленьким я часто дивився на ці квіти, бачив, як вони «сивіють» і стають пухнатими білими парасольками. Мені це здавалося незвичайним, адже з іншими квітами нічого подібного не відбувалося. «Сиві» кульбаби я чомусь ніколи не зривав, якось не доводилося. А одного разу зірвав і вирішив понюхати, ніжні, пухнаті, вони тріпотіли в моїй руці, а я начебто очікував чуда.

Раптом до мене підбіг незнайомий хлопчисько, якого я ніколи не бачив у своєму дворі. Відразу я не зрозумів, що він зробив, від чого всі квіточки-пушинки розлетілися навколо. У мене залоскотало в носі, і я заплакав. Дотепер не знаю причини: від несподіванки, жалості до пушинок або від того, що в руках у мене залишилася гола стеблинка. Так начебто дріб'язковий випадок з мого дуже раннього дитинства назавжди залишив у мені відчуття незвичайності квітки кульбаби і ще якоїсь ніжності до неї. Коли я тепер бачу кульбабу жовтеньку, ще не «сиву», я мимоволі озираюся: чи поблизу немає недоброго хлопчиська.